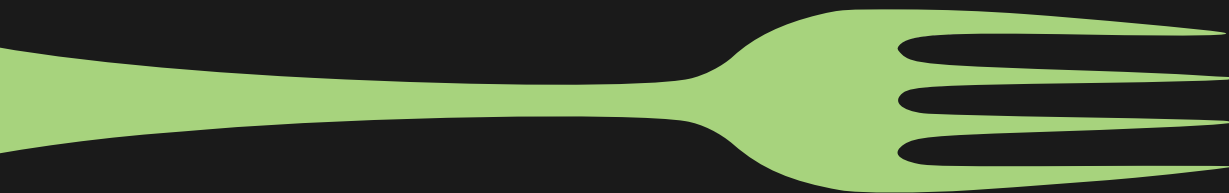
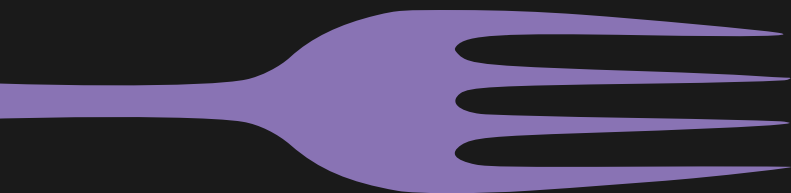

Rândul din față

... pofta vine participând

Catalogul poveștilor premiate la

Gala Premiilor Participării Publice - G3P, ediția aIIIa.

O gală care crește apetitul pentru participare publică.

Rândul din fațā
...pofta vine participând!

Catalogul poveștilor premiate la

Gala Premiilor Participării Publice - G3P, ediția a III a.

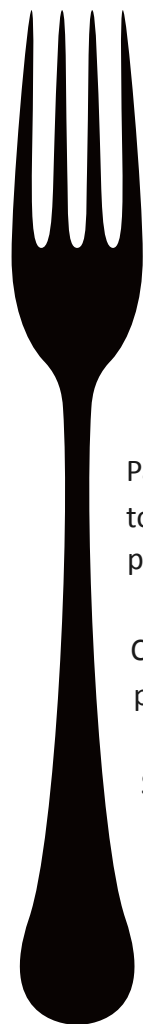
O gală care crește apetitul pentru participare publică.

Design și layout: Ioana Popa
ioapopa@gmail.com

@ Toate drepturile de autor sunt rezervate
Centrului de Resurse pentru participare publică - CeRe.

București, noiembrie 2011.

Hai și tu pe scena participării publice!

Deseori ne indignăm: „*Așa nu se mai poate!*”, spunem în cor. Și sunt multe voci în corul acesta. Sondajele spun că majoritatea românilor consideră că țara merge într-o direcție greșită. Și totuși, cu toată indignarea noastră, cei mai mulți dintre noi nu facem un pas nici în dreapta, nici în stânga. Ținem strâns direcția.

Gala Premiilor Participării Publice este despre o altă „specie” de oameni. Este despre cei care decid că pot schimba direcția sau că măcar trebuie să încerce. Despre acei oameni care au curaj să iasă din zona de confort și să îl transforme pe „*asta nu se mai poate*” în acțiune.

Până la acțiune este un pas mare și puțini îl fac. Este pasul peste temerea că nu te poți pune tocmai tu împotriva curentului, că nu te poți bate cu sistemul. Pe acei puțini îi apreciem și îi privim ca pe niște indivizi excepționali, care au curaj, dăruire și putere.

CeRe îi invită pe scena G3P pentru că merită din plin aplauze, dar și pentru că entuziasmul și puterea lor trebuie să ne molipsească.

Și anul acesta, oamenii care urcă pe scena G3P – și nu numai ei, ci toți cei despre care citiți în depozitele de povești de participare publică - dovedesc că dacă indivizi cu aceleași dorințe și convingeri se unesc, ei pot schimba direcția. Unii o fac colaborând foarte bine cu autoritățile și găsind împreună soluții, alții o fac punând presiune și strigându-și indignarea. Indiferent care este calea pe care au ales-o, toți aceștia ne arată că **responsabilitatea deciziei publice este și a noastră.**

Oana Preda

Director, Centrul de Resurse pentru participare publică - CeRe

Juriul Galei Premiilor Participării Publice, ediția a III-a

Ruxandra Sasu, nominalizată în juriul G3P de echipa programului Tineret în Acțiune, este Director Executiv al Fundației PACT. Experiența sa include lucrul atât în sectorul neguvernamental, cât și în administrația publică. Cei ce o cunosc pot spune că ceea ce face Ruxandra nu este doar un job, ci este o treabă pe care o face cu pasiune.

Simona David este Public Affairs Director în cadrul Adevărul Holding. Este pentru a doua oară membru în juriul G3P, lucru deloc surprinzător, dacă ne gândim că în ultimii ani a dezvoltat o relație strânsă de prietenie cu organizațiile neguvernamentale, pe care le sprijină voluntar cât de des poate.

Andrei Țărnea, Director Executiv al ASPEN Institute România, este diplomat de carieră. A lucrat atât în domeniul privat, cât și în cel public, pentru Ministerul Afacerilor Externe, Centrul de Studii Politice și Analiză Comparativă, Senatul României etc. A studiat psihologia, științele politice și dreptul internațional.

Roxana Vitan, Director Executiv al Romanian-American Foundation, este una dintre persoanele care cunosc cel mai bine sectorul neguvernamental din România. Susținătoare a democrației și a bunei guvernări, Roxana are o experiență de peste 20 de ani în dezvoltarea de programe, companii și investiții în economii de tranziție.

Radu Coșarcă este Director Relații Externe în cadrul ENEL România. Anii petrecuți în televiziune au contribuit la construirea unui brand personal solid. A obținut numeroase premii pentru activitatea jurnalistică, a fost membru al CNA și a predat un curs de comunicare la Universitatea București.

Adrian Ciubotaru este unul dintre cei mai influenți bloggeri din România (www.adrianciubotaru.ro) și unul dintre inițiatorii proiectelor Lecturi Urbane și www.pestrada.info. A publicat online două cărți: „Producătorii de gresie” și „Nu sunt ultima mea versiune”.

Călin Hințea conduce Departamentul de Administrație Publică din cadrul Facultății de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării de la Universitatea Babeș-Bolyai. A urmat cursurile mai multor universități de prestigiu, a publicat numeroase cărți de specialitate, iar în 2009 a ocupat funcția de consilier de stat la cancelaria Primului Ministru pe probleme de administrație publică.

Vintilă Mihăilescu este șeful Catedrei de Sociologie a Facultății de Științe Politice, din cadrul SNSPA. Face parte din juriul G3P pentru a doua oară și este membru în Consiliul Director al CeRe. Doctor în psihologie, a desfășurat o activitate intensă de cercetare, a condus Muzeul Țăranului Român și este autorul a numeroase studii, lucrări și articole de specialitate.

Cristian Pîrvulescu este Decan al Facultății de Științe Politice din cadrul SNSPA. Este un cunoscut și apreciat politolog, iar pasiunea sa pentru un sistem decizional transparent și responsabil este deja celebră. Este președinte al Asociației Pro Democrația și unul dintre cei mai influenți lideri ai societății civile.

Dorina Rusu este Președinte al Fundației Horia Rusu și conduce platforma web spunesitu.ro. Un spirit mereu agitat, după cum se autocaracterizează, Dorina lucrează în presă din 1990. Este un om al implicării, al acțiunii, gata să muncească fără ostenire pentru educarea cetățenilor în spiritul participării publice.

Câștigătorii Galei Premiilor Participării Publice, ediția a III-a

Asociația Catharsis pentru proiectul „Modificarea Legii 273/2004 privind regimul juridic al adopției”

Premiul *Eu te-am făcut, cine te adoptă?!*

Asociația Salvați Bucureștiul pentru proiectul „Lupt în justiție pentru orașul meu!”

Premiul *Verdict: Illegal!*

Asociația Komunitas pentru proiectul „Din inima cartierului meu”

Premiul special pentru Tineret *Parcă ne lipsește-un parc*

Asociația M.A.M.E. pentru proiectul „Apel pentru indemnizația mamelor”

Premiul *De aici nu se scade!*

Asociația SOS Infertilitatea pentru proiectul „Infertilitatea este o boală. A avea un copil NU trebuie să fie un lux!”

Premiul *Somnul statului nu naște nimic – Povestea continuă!*

Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Dolj pentru proiectul „Andrei”

Premiul *Ambasadorii nonviolentei*

Grupul de Lucru al Organizațiilor Civice pentru proiectul „Locuințe decente pentru comunitățile vulnerabile de romi”

Premiul *Groapa de gunoi nu e acasă*

Grupul Ecologic de Colaborare Nera pentru proiectul „Cine vindecă rănila provocate de minerit în Clisura Dunării?”

Premiul *Mina de civism și ecologie*

Hope and Homes for Children România pentru proiectul „O casă și o familie pentru fiecare copil”

Premiul *Îmblânzitorul de gratii*

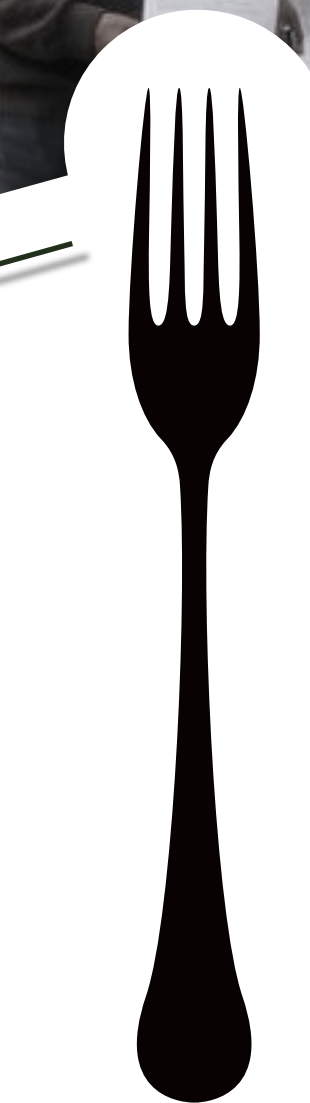
Platforma pentru București – „Salvați Hala Matache!”

Premiul *De-a curmezișul Diametranei*

Premiul special CeRe pentru campania „Salvați caii de la Letea!”

PREMIUL EU TE-AM FĂCUT, CINE TE ADOPTĂ?!
perseverență și dedicație

ASOCIAȚIA CATHARSIS

MODIFICAREA LEGII 273/2004 PRIVIND REGIMUL JURIDIC AL ADOPTIEI

Asociația Catharsis ne arată că Legea Adoptiilor din 2004 a reușit un record negativ: niciun copil adoptat în afara granițelor în ultimii șapte ani. Cu fiecare dezbatere privind modificarea legii, Asociația câștigă susținători pentru inițiativa „Un cămin pentru fiecare copil”. În acest moment, proiectul asociației brașovene nu vorbește doar despre soarta orfanilor din România, ci și despre cinismul și absurditatea autorităților române. Dar, cei din urmă pot sta liniștiți. Nu vor fi dați spre adopție pentru că nimeni nu-i dorește.

Zeci de mii de copii abandonați pentru care nu au fost identificate familii de adopție națională nu mai au, de mulți ani, șanse de a fi adoptați în afara țării. Nereușind să administreze problema traficului de copii, Guvernul a decis să rezolve situația interzicând adopțiile internaționale (Legea 273/2004). Ani de zile instituțiile nu au găsit nicio soluție care să facă posibile adopțiile internaționale, în condiții de siguranță pentru copii.

Asociația Catharsis a hotărât să ia inițiativa și a demarat în anul 2008 o campanie pentru modificarea legii adopției. Pentru a înțelege mai bine problematica, Asociația a început cu o consultare a tinerilor afectați și a continuat cu dezbateri cu Serviciile Publice Sociale din câteva județe, precum și cu ONG-uri care au ca obiect de activitate apărarea drepturilor copilului. Concluziile consultărilor și dezbaterilor au ajutat la elaborarea unui proiect de modificare a legii în vigoare, care să facă posibile adopțiile internaționale.

În vara anului 2010 a fost demarată o campanie de strângere de semnături pentru susținerea dreptului la adopție internațională. A fost strâns un număr impresionant de semnături: aproximativ 90.000.

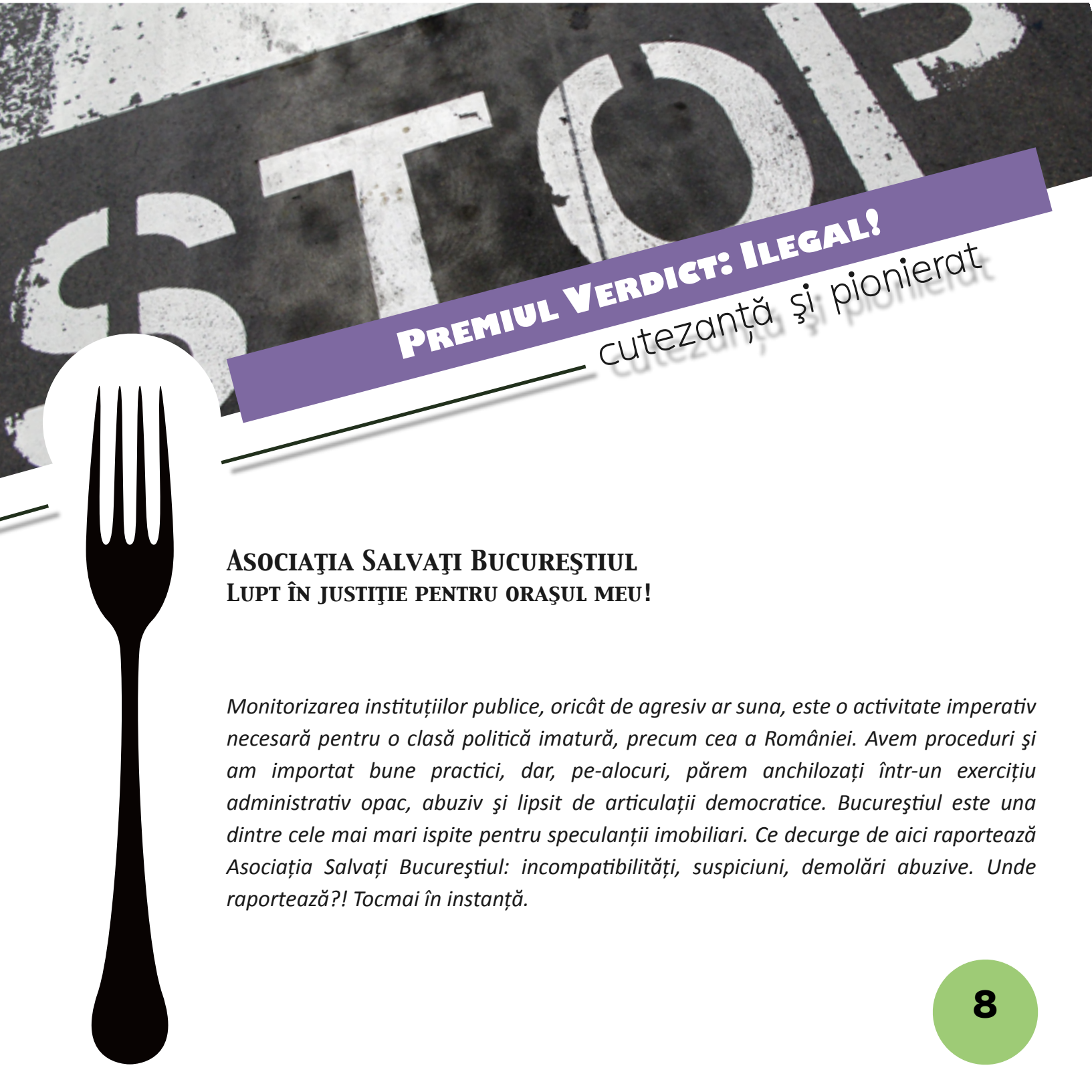
Propunerea de modificare a legii adopției, însoțită de argumente și de tabelele cu semnăturile susținătorilor, a fost prezentată Comisiei pentru Drepturile Omului, Culte și Probleme ale Minorităților Naționale din Camera

Deputaților, în data de 1 septembrie 2010. Comisia a primit foarte bine proiectul organizației, însă pregătirea inițiativei legislative de către unul dintre deputați a fost „neglijată”. În paralel, Guvernul a demarat propriul demers legislativ de modificare a legii. Atitudinea Guvernului a fost „să se revizuiască primesc, dar să nu se schimbe nimic”: la începutul lunii martie 2011 Guvernul trimite Parlamentului un proiect de modificare a Legii care, de fapt, nu modifica nimic, păstrând restricțiile privind adopția internațională.

În acest nou context, Asociația și partenerii săi se mobilizează pentru a convinge comisiile de specialitate să amendeze sau să respingă proiectul inițiat de Guvern și solicită reluarea demersului legislativ pentru o lege care să țină cont de convențiile internaționale la care și România este parte. În paralel, Catharsis organizează noi dezbateri și un schimb de experiență între experți români și italieni. Presa se alătură și ea, cu putere, cauzei Catharsis.

Procesul legislativ nu s-a încheiat, în acest moment comisiile de specialitate din cadrul Camerei Deputaților discută proiectul inițiat de Guvern, în care s-au „strecurat” câteva amendamente de la Catharsis. Asociația Catharsis oferă, în continuare, un proiect de lege muncit și gândit împreună cu experți și persoane afectate.

Campania continuă!

PREMIUL VERDICT: ILEGAL!

cutezanță și pionierat

ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL LUPT ÎN JUSTIȚIE PENTRU ORAȘUL MEU!

Monitorizarea instituțiilor publice, oricât de agresiv ar suna, este o activitate imperativ necesară pentru o clasă politică imatură, precum cea a României. Avem proceduri și am importat bune practici, dar, pe-alocuri, părem anchilozăți într-un exercițiu administrativ opac, abuziv și lipsit de articulații democratice. Bucureștiul este una dintre cele mai mari ispite pentru speculanții imobiliari. Ce decurge de aici raportează Asociația Salvați Bucureștiul: incompatibilități, suspiciuni, demolări abuzive. Unde raportează?! Tocmai în instanță.

Nu suntem mulți cei care avem curaj și energie pentru a ne lua la trântă în instanța de judecată cu autoritățile publice locale atunci când acestea încalcă legi și regulamente urbanistice. Asociația Salvați Bucureștiul (ASB) a făcut-o și, astfel, a oprit proiecte de urbanism care ar fi afectat grav dezvoltarea orașului și a creat precedente bune de utilizat de alți potențiali luptători. Huliți de mulți, cei de la Salvați Bucureștiul ne arată că suntem un stat de drept și că instituțiile din România pot să își facă treaba dacă li se cere acest lucru. Voluntarii și avocații Asociației au ales căile nebătătorite și au ajuns departe!

Prin raportul „București – un dezastru urbanistic” publicat în 2008, Asociația Salvați Bucureștiul a identificat mecanismele care agresează urbanistic orașul: slăbiciuni legislative și nerespectarea legii. Astfel, multe planuri de urbanism au consecințe dezastruoase pentru București: zone și monumente istorice demolate, inserții nepotrivite sau construcții pe spații verzi. Totodată, un raport oficial al Inspectoratului de Stat în Construcții (elaborat la cererea Asociației Salvați Bucureștiul) a arătat că 50% din documentațiile de urbanism emise de primăriile de sector ale Bucureștiului sunt ilegale.

În acest context, Asociația Salvați Bucureștiul și-a ales două arme: îmbunătățirea legii și justiția. Prin proiectul „Legea contează. Implică-te și tu!”, ASB a contribuit la o corecție importantă a Legii urbanismului și la păstrarea prevederii din Legea mediului care interzice construirea

pe spațiile verzi. Apoi, prin cele 17 procese câștigate în instanță, Asociația Salvați Bucureștiul a combătut nerespectarea legii. Procesele câștigate în instanță înseamnă:

- ◆ suspendarea lucrărilor la Bulevardul Uranus și renegocierea proiectului urbanistic prin transformarea sa într-unul mai prietenos cu locuitorii orașului;
- ◆ conservarea a 7 hectare de spațiu verde din Parcul Tineretului prin suspendarea proiectului Aqua Parc;
- ◆ oprirea construirii unui turn de 45 m (P+15) lângă Școala Centrală prin anularea Planului Urbanistic de Detaliu din str. Icoanei 2-8;
- ◆ responsabilizarea instituțiilor publice locale prin anularea a 17 planuri urbanistice emise ilegal de Consiliul Local al Sectorului 3.

Dacă monumentele istorice și siturile cu valoare arhitecturală sunt în pericol, iar suprafața spațiilor verzi este în continuă scădere, este și pentru că acțiunile societății civile și ale cetățenilor sunt limitate. Oamenii nu îndrăznesc să se înhame în astfel de acțiuni, în special din cauza aspectului tehnic și complex al chestiunilor de urbanism și juridice. Proiectul „Legea contează. Implică-te și tu!” a dovedit că „dracul nu e chiar atât de negru”.

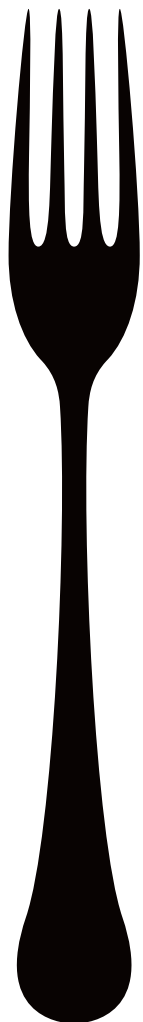
„Principala motivație, dincolo de apărarea unor obiective de patrimoniu sau a unor spații verzi, a fost să dovedim că acțiunea în justiție permite organizațiilor și cetățenilor să lupte pentru orașul lor!”, spune un voluntar de la Asociația Salvați Bucureștiul.

ASOCIAȚIA KOMUNITAS
-Comunitate în acțiune

PREMIUL SPECIAL PENTRU TINERET PARCĂ NE LIPSEȘTE-UN PARC

implicare a comunității și mobilizare de resurse

ASOCIAȚIA KOMUNITAS DIN INIMA CARTIERULUI MEU

Calitatea de cetățean nu vine odată cu buletinul. Aceasta se dobândește atunci când individul se recunoaște ca aparținând unei comunități și este dispus să investească în proiectul numit comunitatea mea. Și pentru a demonstra puterea pe care vrerea unui cetățean o are, a făcut așa încât, după lungi și birocratice negocieri cu instituțiile administrației locale, cetățenii din Ferentari să își poată reamenaja un parc. Acum, indivizi convertiți în cetățeni se bucură de munca și cartierul lor.

Zona Aleea Livezilor, cartierul Ferentari - zona cea mai defavorizată din cel mai defavorizat cartier din București - este scena în care s-a desfășurat povestea Asociației Komunitas, organizație care a reușit să aducă la un loc reprezentanți ai autorităților locale din sectorul 5 și membri ai comunității pentru ca, împreună, să reînvie un parc. Poate cu o floare nu se face primăvară, dar cu un parc...?

Din cercetările realizate pe teren a reieșit că una dintre nevoile comunității era revitalizarea parcului din Aleea Livezilor. La momentul începerii poveștii noastre, parcul din Aleea Livezilor era mai degrabă un spațiu de tranzit și parcare pentru mașini. Copiii se încăpățâneau să folosească părculețul – parcare, așa cum era.

După ce a înțeles nevoia, Asociația Komunitas a decis să ajute comunitatea să comunice cu administrația pentru a-și vedea parcul renovat.

Cheia succesului a fost implicarea tinerilor. Komunitas a organizat ateliere cu elevii Școlii Nr. 136 din cartier, unde a colectat idei de reamenajare a parcului. Apoi au organizat o expoziție cu propunerile copiilor, un atelier de pictură colectivă și discuții cu cetățenii. Pornind de la acestea, o echipă de studenți de la Facultatea de Peisagistică, voluntari în acest proiect, au venit cu proiectul de amenajare.

După atelierele cu copiii și consultările cu cetățenii, au urmat negocierile cu autoritățile. Dialogul a început

simplic, prin prezentarea către Administrația Domeniului Public Sector 5 a ideilor de reamenajare venite de la oamenii din zonă. Reprezentanții ADP s-au arătat convingși. Totul părea în ordine, însă, concret, nu se realiza nimic. După câteva întâlniri cu ADP, echipa Komunitas a decis că trebuie să meargă dincolo de ADP. Și a mers la Primăria Sectorului 5. Aici s-a luat decizia concretă: se reface, deocamdată, o parte a parcului.

Voluntarii Komunitas, copiii și tinerii din cartier, studenții peisagiști și autoritățile au lucrat cot la cot la reamenajarea unei părți a parcului din Aleea Livezilor.

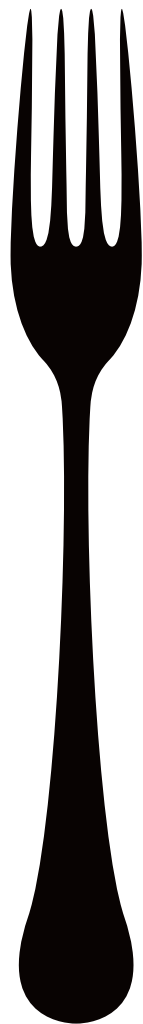
Pentru ca inițiativa să nu se oprească la numai o parte din parc, Asociația Peisagiștilor din România și Asociația Komunitas au înaintat autorităților un proiect profesionist de amenajare a întregului parc. Proiectul a fost bine primit de Primărie și ADP Sector 5 care au promis că îl vor include în bugetul anului următor.

„Acest proiect ne oferă încrederea că se poate schimba ceva și în România, dar inițiativa trebuie să vină cel puțin pentru început, dinspre comunități și ONG-uri înspre autorități, acestea fiind dispuse să coopereze. Suntem bucuroși de faptul că am reușit o intervenție de amploare în Ferentari, un loc evitat de cetățenii din București. Am dovedit, astfel, că e posibilă cooperarea dintre autorități, ONG-uri și comunitate.” spune un reprezentant al Asociației Komunitas.

PREMIUL DE AICI NU SE SCADE!

devotament și determinare

ASOCIAȚIA M.A.M.E.

APEL PENTRU INDEMNIZAȚIA MAMELOR

Asociația MAME este singura putere din România care a reușit să intimideze Guvernul. A fost nevoie de un an de proteste și negocieri pentru a-i convinge pe reprezentanții Guvernului că ieșirea din colapsul economic nu se poate face prin reducerea porției de lapte praf și de scutece pentru viitorul țării. Nu au eliminat integral reducerea cu 25% a indemnizațiilor pentru părinți, dar au reușit să mențină perioada concediului de creștere a copilului la doi ani. Practic, copiii noștri vor deprinde darul vorbirii sub îngrijirea părinților și vor putea să-i dojenească cum se cuvine pe guvernanți.

La începutul anului 2010 apar zvonuri cu privire la intenția Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale de a reduce cuantumul indemnizației de creștere a copilului cu 25%.

Părinții îngrijorați de efectele acestei măsuri încep să trimită solicitări de ajutor către Asociația M.A.M.E.

În mai 2010, Asociația decide să demareze un proces de consultare în mediul online, pentru a înțelege care sunt îngrijorările specifice ale părinților și ce fel de sprijin caută. Foarte repede, Asociația decide să răspundă pozitiv apelului făcut de părinți și să lupte pentru păstrarea drepturilor privind concediul de creștere a copilului, atât în ceea ce privește cuantumul indemnizației, cât și durata de acordare a concediului de creștere a copilului.

Așa s-a născut campania Apel pentru indemnizația mamelor, care a avut câțiva pași simpli și clari.

Fără să irosească timpul, Asociația trimite o scrisoare de protest Președintelui României, Primului Ministru, Ministrului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Ministrului Finanțelor Publice, contestând orice reducere a indemnizației și a concediului de creștere a copilului.

Foarte rapid, comunitatea, formată inițial online, s-a mutat în stradă. Sute de mame și susținători ai acestora protestează în luna mai 2010. Țintele celor două proteste

organizate au fost Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Guvernul României.

Între timp, agitația on-line continuă: 2.876 de semnături sunt colectate pentru o petiție adresată Guvernului. Acesta aruncă mingea în curtea FMI. Asociația scrie și la FMI de unde află că ... nici vorbă ... România are autonomie și că Guvernul este singurul responsabil.

Mai departe, Asociația MAME participă cu recomandări și sugestii la actele normative ce reglementează acordarea indemnizației.

Rezultatul demersurilor fulger a fost unul mulțumitor, spun cei de la Asociația MAME:

- ◆ cuantumul indemnizației se reduce cu doar 15%, în loc de 25%, atâta cât se anunțase inițial;
- ◆ se menține opțiunea concediului de 2 ani deși, în condiții mai puțin avantajoase financiar;
- ◆ se includ în legislație condiții speciale pentru părinții nou născuților cu dizabilități.

PREMIUL SOMNUL STATULUI NU NAȘTE NIMIC – POVEȘTEA CONTINUĂ!

entuziasm și tenacitate

ASOCIAȚIA SOS INFERTILITATEA

INFERTILITATEA ESTE O BOALĂ. A AVEA UN COPIL NŪ TREBUIE SĂ FIE UN LUX!

Îmbătrânirea populației indică o problemă la nivel global – nu doar România îmbătrânește, fără a pune nimic în loc. Însă specificul românesc vine din (ne)tratarea problemei: infertilitatea nu este tratată ca o boală. Asociația SOS Infertilitatea explică de patru ani de ce infertilitatea reprezintă totuși o boală, iar statutul de asigurat medical ar trebui să se răsfângă și asupra acestei boli.

Campania Asociației SOS Infertilitatea, premiată pentru a doua oară la Gala Premiilor Participării Publice, este efortul stăruitor și eficient al unui grup de doamne care, de patru ani, muncesc cu sârg și entuziasm să-i convingă pe politicieni, pe tehnocrați, dar și pe cetățenii obișnuiți că infertilitatea este o boală, deci trebuie tratată ca atare. 15% din populația aflată la vârsta reproductivă se confruntă cu această afecțiune. Cei mai mulți dintre cei afectați plătesc asigurări medicale, fără să beneficieze de tratament pentru afecțiunea lor.

Pe lângă susținerea și consilierea pe care Asociația SOS Infertilitatea o oferă cuplurilor ce nu pot avea copii, organizația vrea și schimbări de ordin legislativ:

- ◆ o politică publică privind reproducerea asistată;
- ◆ garantarea accesului la tratament împotriva infertilității;
- ◆ introducerea procedurilor de fertilizare in vitro în programele naționale de sănătate.

Nu este invenția lor, cele de mai sus există deja în multe țări europene.

Autoritățile încep, încet, încet, să recunoască: da, parcă totuși infertilitatea este o boală. În 2010, Asociația SOS Infertilitatea reușise deja să convingă Ministerul Sănătății să înceapă un program pilot pentru fertilizarea in vitro. Spre finalul anului, Ministerul anunță amânarea programului. SOS Infertilitatea nu se lasă și continuă campania. Rezultatul nu întârzie: în decembrie 2010, a fost aprobată, în ședința de guvern, instituirea Subprogramului pentru Fertilizare in Vitro și Embrio-transfer, ce va fi implementat de către Ministerul

Sănătății în 2011 și 2012. De data aceasta, promisiunea devine realitate: din septembrie 2011, 330 de familii beneficiază de finanțare pentru o tentativă de fertilizare in vitro. Copiii ce se vor naște în aceste cupluri sunt mândria cea mai mare a Asociației.

Organizația nu se oprește, însă, la programul Ministerului Sănătății, ci are și un proiect de lege privind reproducerea umană asistată medical, aflat pe agenda Comisiei de Sănătate din Camera Deputaților.

Pentru ca cele de mai sus să fie posibile, a fost nevoie de un efort imens de comunicare. Cu multă dedicație și mult profesionalism și cu foarte puțini bani, voluntarii Asociației SOS Infertilitatea au reușit să aducă această cauză pe agenda publică și politică din România.

Parlamentari și Europarlamentari români, Miniștrii, Secretari de Stat și specialiști au auzit, pe toate căile posibile, că infertilitatea este o boală și că a avea un copil nu trebuie să fie un lux. Mesajul a ajuns la factorii de decizie în întâlniri directe, prin poștă, prin presă, prin rețele de socializare, prin conferințe și evenimente.

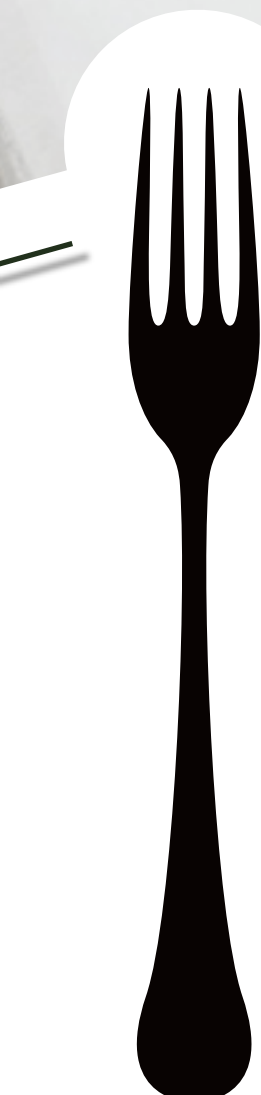
Nenumărate întâlniri directe (11 numai cu europarlamentari români), 24 de apariții la jurnale de știri TV, 10 reportaje și documentare TV, 8 reportaje radio, 32 articole în presa scrisă centrală și 28 în cea locală, 114 articole online au atras sprijin pentru cauza infertilității din partea a 36 de politicieni români.

Toate acestea s-au întâmplat cu mult voluntariat și dedicație!

PREMIUL AMBASADORII NONVIOLENȚEI

receptivitate și inițiativă

DIRECȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU SPORT ȘI TINERET DOLJ **ANDREI**

Moartea violentă este întotdeauna fără folos. Moartea lui Andrei, din Craiova, pe cât de absurdă a fost, pe atât de importantă este pentru comunitate. Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Dolj a plecat urechea la tinerii din județ și a ales împreună cu ei modalitatea în care să combată violența. Moartea tinerilor este mereu inutilă. Moartea lui Andrei a fost crudă. Ce ne-a lăsat Andrei, însă, este chiar ceea ce el ar fi vrut pentru comunitatea lui – nonviolență.

Povestea „Andrei” este despre o puternică campanie împotriva violenței. Nu campania primește însă Premiul la Gala Premiilor Participării Publice, oricât de bună a fost ea, ci modul în care această campanie a început și a fost construită.

Această poveste începe cu Andrei Goreci, elev la Liceul Teoretic Tudor Arghezi din Craiova, care a fost un voluntar activ al Direcției Județene pentru Sport și Tineret Dolj. El fost implicat în foarte multe proiecte ce au militat pentru antidiscriminare, nonviolență, împotriva drogurilor. În data de 7 octombrie 2010, Andrei a fost ucis în timp ce se îndrepta spre școală, încercând să își apere un coleg.

Imediat după tragedie, tinerii din organizațiile cu care Andrei Goreci a colaborat au înțeles că nu trebuie să rămână indiferenți și că trebuie să reacționeze. Același lucru a fost înțeles și de Direcția Județeană pentru Sport și Tineret. Pe 10 octombrie 2010, aceasta a organizat o întâlnire la care au participat reprezentanți ai organizațiilor, tineri, colegi și prieteni cu Andrei.

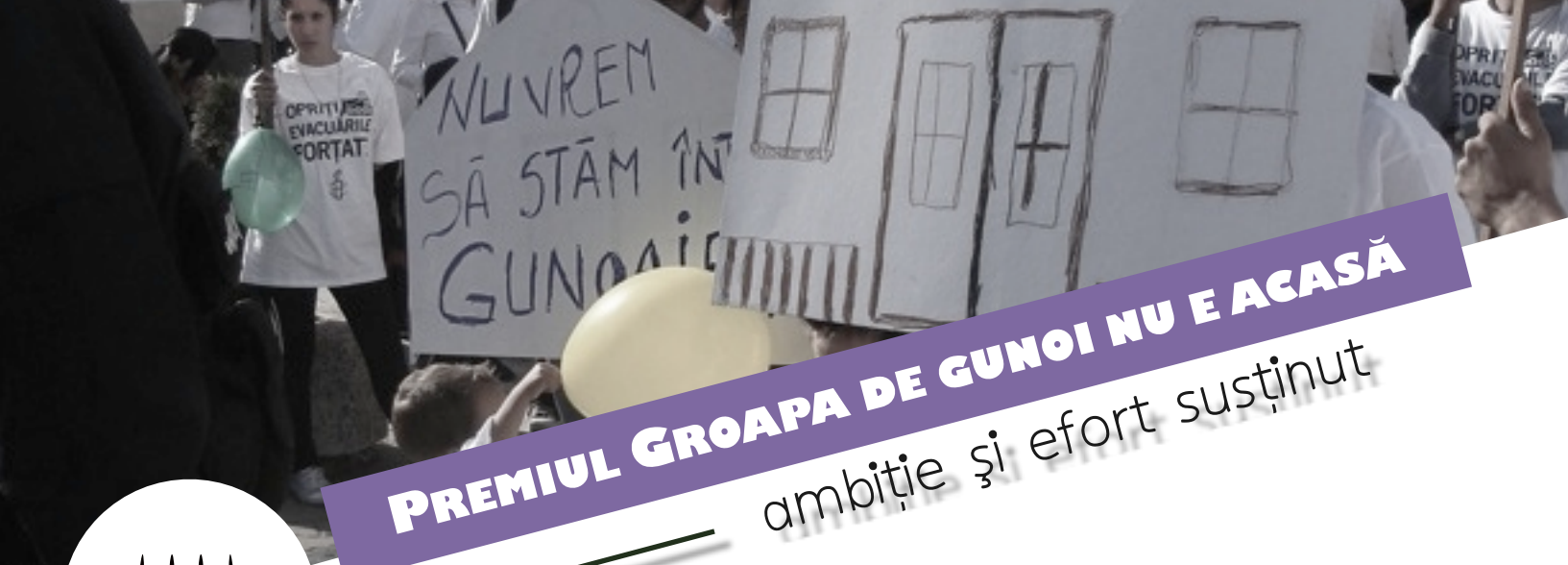
La întâlnire, tinerii au fost consultați cu privire la modalitățile de acțiune pe care DJST ar trebui să le folosească pentru a lupta împotriva violenței. Focus grupuri și chestionare au indicat DJST direcția de urmat.

Așa s-a născut campania „Violența ucide îngeri”, un semnal de alarmă asupra fenomenului violenței.

Mesajele campaniei, durata de desfășurare și scenariul evenimentelor de sensibilizare au fost rezultatele a numeroase discuții cu tinerii. Dincolo de discuții, tinerii s-au implicat în realizarea efectivă a campaniei – o campanie prin care amintirea lui Andrei a vorbit despre ce înseamnă violența.

Multe viitoare proiecte ce militează pentru nonviolență se vor naște și în „Agora nonviolenței Andrei”, spațiu de manifestare a spiritului civic și a potențialului artistic al tinerilor. DJST Dolj, împreună cu tinerii implicați în proiect, au cerut Consiliului Local Municipal Craiova ca „Agora nonviolenței” să fie recunoscută oficial și tratată ca spațiu de manifestare a creativității tinerilor. Același lucru se întâmplă în Olt, Mehedinți și Gorj.

Campania și spațiile de manifestare civică au pornit și au fost construite prin consultarea celor direct afectați: tinerii. Și au avut succes. Asta pentru că o instituție publică a decis că este bine să întrebe!

PREMIUL GROAPA DE GUNOI NU E ACASĂ

ambitție și efort susținut

GRUPUL DE LUCRU AL ORGANIZAȚIILOR CIVICE LOCUINȚE DECENTE PENTRU COMUNITĂȚILE VULNERABILE DE ROMI

Strămutarea unor cetățeni într-o zonă în care se depozitează gunoiul orașului este un caz de mal praxis administrativ grav. Ura rasială și discriminarea sunt plăgi (încă) actuale. Cum se procedează atunci când chiar instituțiile statului, prin politicile sale, alimentează și propagă astfel de comportamente? Grupul de Lucru al Organizațiilor Civice a militat, timp de aproape un an, pentru tratarea oamenilor cu decență și legalitate. Simțul comun și progresul umanității în ceea ce privește drepturile omului se pare că au poposit în Cluj via GLOC.

2 010 a fost anul european al luptei împotriva sărăciei și excluziunii sociale și a marcat jumătatea Decadei Incluziunii Sociale a Romilor.

Aceiași 2010, pentru 56 de familii din Cluj, majoritatea de etnie romă, a însemnat marginalizare socială, segregare spațială și adâncire a sărăciei.

Povestea acestor familii a început atunci când Primăria Cluj a decis relocarea lor de pe strada Coastei, din zona centrală a orașului, în vecinătatea gropii de gunoi de la marginea Clujului, în "locuințe sociale", la Pata Rât. Hotărârea Primăriei Cluj a fost imediat urmată de inițiativa Asociației Amare Phrala și a Fundației Desire din Cluj: coaliția „Grupul de Lucru al Organizațiilor Civice” (GLOC). Scopul coaliției a fost acela de a găsi soluții pe termen scurt, mediu și lung la problema locuirii și a segregării familiilor mutate în zona Pata Rât.

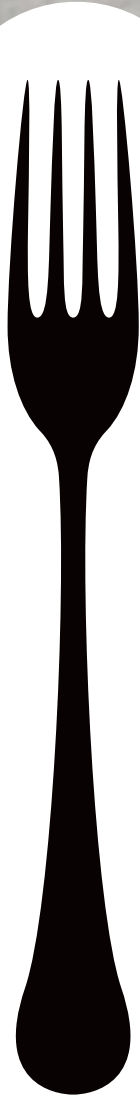
Foarte repede, GLOC a demarat o serie de acțiuni, pe de o parte, pentru a aduce în atenția publică segregarea și condițiile precare de locuire ale familiilor de la Pata Rât și, pe de altă parte, pentru a convinge autoritățile locale să renunțe la ideea construirii de „locuințe sociale” la marginea orașului și la politica de excludere socială a unei categorii deja vulnerabile.

Cauza familiilor de la Pata Rât a fost adusă cu fiecare ocazie în atenția publicului: de Ziua Internațională a Romilor, la Maratonul Internațional Cluj-Napoca unde 7 personalități au alergat pentru cauza GLOC, la World

Habitat Day și alte evenimente și festivaluri. Campania a cuprins și dezbateri, seminarii, mese rotunde, anchete sociale. Au participat reprezentanți ai mediului academic, ai organizațiilor neguvernamentale și ai instituțiilor centrale responsabile. Mai mult, GLOC a organizat o vizită la Pata Rât, cu participare internațională și națională, cu scopul de a identifica soluțiile potrivite. Au fost organizate proteste, întâlniri și discuții cu autoritățile locale, au fost trimise sesizări și petiții la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

Până azi, soluții nu s-au găsit, autoritățile locale au refuzat dialogul, iar oamenii locuiesc în continuare la Pata Rât. Un rezultat concret există totuși - a fost semnat un Memorandum de Înțelegere între Primăria Cluj și Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, pentru formularea unei strategii în cazul Pata Rât. GLOC urmează să ofere expertiză în acest proces.

Meritul de până acum al campaniei GLOC este, însă, acela că a reușit să coaguleze organizațiile neguvernamentale locale în jurul acestei probleme, să sensibilizeze publicul larg și să implice atât instituții naționale, cât și organisme internaționale. Alt merit, poate cel mai important, așa cum o mărturisesc și cei de la GLOC, este că au reușit să implice, la fiecare pas și în fiecare acțiune, reprezentanții familiilor de la Pata Rât.

PREMIUL MINA DE CIVISM ȘI ECOLOGIE

rezultate remarcabile și mobilizare

GRUPUL ECOLOGIC DE COLABORARE NERA **CINE VINDECĂ RĂNILE PROVOCATE DE MINERIT ÎN CLISURA DUNĂRII?**

Aerul este o resursă limitată. Aerul de calitate și, deci, sănătos. Căci aer poluat avem cât vrem, cel puțin aici, în Clisura Dunării. Multă lume a respirat aerul și a tăcut. Nu și cei de la Grupul Ecologic de Colaborare Nera. Rețeta lor: mulți cetățeni, o mână de experți, ceva administrație și ONGime după gust. Se adaugă un praf de responsabilizare și ceva resurse. A rezultat un PLAIMDM numai bun de vindecat rănile provocate de minerit.

I azul de decantare a apelor de la mina Tăușani - Boșneag, ne povestesc cei de la GEC Nera, este, de peste 40 ani, sursă de poluare cu praf de deșeuri miniere a localităților și terenurilor din apropiere. Mina s-a închis de mult, însă a lăsat în urmă un depozit uscat de pulberi fine cu o grosime medie de 3 metri, întins pe o suprafață de aproximativ 30 de hectare. Cu fiecare bătaie mai puternică a vântului pulberile zboară și se aștern peste mai multe localități: Moldova Veche, Moldova Nouă, Macești și Pojejena (România) Vinci, Pozezeno și Veliko Gradište (Serbia). Oameni, animale, agricultură, ape sunt în egală măsură afectați de deșeurile miniere. 16.500 de români și sârbi suferă de pe urma vechii mine.

Cei de la GEC Nera au gândit că o problemă atât de complexă nu poate fi rezolvată simplu. Soluția pe care au propus-o a fost realizarea și aplicarea unui Plan Local de Acțiune pentru Îmbunătățirea Managementului Deșeurilor Miniere – așa numitul PLAIMDM.

Într-o lume normală, ne-am aștepta ca autoritățile să fie cele care invită la masă toți actorii sociali, experții și factorii de decizie pentru a elabora împreună un astfel de plan. Pentru că nici autoritățile locale, și nici cele centrale nu s-au grăbit să facă acest lucru, GEC Nera și-a asumat elaborarea PLAIMDM: document ce s-a vrut a fi un set de măsuri care să rezolve problema poluării cu deșeurile miniere produse de demult închisa mină Tăușani – Boșneag.

Povestea PLAIMDM a început cu consultarea populației. Această etapă a avut ca obiective, pe de, o parte o corectă analiză a problemei și, pe de altă parte, atragerea de voluntari care să se implice în responsabilizarea și monitorizarea autorităților. Evident, autoritățile locale și centrale, care trebuiau să-și asume Planul, au fost invitate și implicate în identificarea soluțiilor pentru managementul deșeurilor din zona despre care vorbim. A rezultat un document agreeat de toată lumea, care conține obiective și acțiuni concrete, actori responsabili, termene limită și bugete.

Pentru ca planul să nu rămână doar plan, au fost trimise petiții către Parlament și Guvern, au fost organizate acțiuni de protest și s-a lucrat intens cu presa.

Toate acestea au contribuit la:

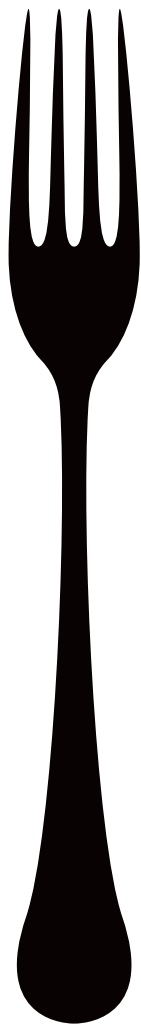
- ◆ alocarea de fonduri pentru ecologizarea iazului Tăușani – Boșneag;
- ◆ demararea unor măsuri de ecologizare: pregătirea platformei superioare și a taluzelor pentru acoperirea cu vegetație, realizarea drumului de acces, umectarea plajelor pentru evitarea exfolierii eoliene;
- ◆ și, mai ales, mobilizarea comunităților locale în vederea monitorizării modului în care Planul de Acțiune este aplicat.

Ar mai fi multe de spus, dar nu o să mai spunem decât că au existat 122 de voluntari care au făcut posibilă această poveste!

PREMIUL ÎMBLÂNZITORUL DE GRATII

impact și dăruire

FUNDAȚIA HOPE AND HOMES FOR CHILDREN ROMÂNIA O CASĂ ȘI O FAMILIE PENTRU FIECARE COPIL

Statul este o structură complexă. Instituțiile lui sunt populate de funcționari publici care au o fișă de post. Avem în față imaginea unui stat rigid, cu puțină răbdare pentru lucrurile care trebuie rezolvate altfel decât cu o listă de indicatori în față. Centrele de plasament au devenit locuri triste, unde copilăria este anihilată de sărăcia statului și de lipsa de resurse umane. Povestea campaniei, așa cum o povestește echipa de la Hope and Homes for Children, începe cu 3 întrebări:

„Ați fost vreodată într-o secție de maternitate, în locul unde sunt cazați temporar bebelușii abandonați?; Ați intrat vreodată într-o instituție din aceea de beton, mare cât un spital municipal, în care trăiesc copii abandonați?; Ați stat vreodată în prezența unor oameni pe care ați fi vrut să nu-i fi întâlnit niciodată și pe care statul i-a angajat să crească și să protejeze copiii pe care nu-i vrea nimeni?”

Răspunsurile la întrebările de mai sus și realitatea din instituțiile de plasament reprezintă motivele pentru care cei de la Hope and Homes for Children România (HHC România) luptă de 12 ani. HHC și-a propus să contribuie la reformarea sistemului de protecție a copilului din România și să determine închiderea tuturor instituțiilor de tip vechi, până în anul 2020.

Hope and Homes for Children România dezvoltă servicii alternative pentru copiii din instituții, însă are nevoie ca respectivele servicii să fie preluate de instituțiile statului care, în schimb, să renunțe la instituționalizarea copiilor. Sistemul de protecție propus de organizație are la bază conceptul de familie și identifică alternative pentru copiii aflați în instituții: reunirea cu familiile lor naturale sau extinse, asistența maternală sau construirea unor case de tip familial.

Au început cu județul Maramureș, unde anul acesta a fost închisă și ultima instituție de tip vechi și s-au extins și la nivel național.

Azi, cei de la HHC se mândresc cu:

- ◆47 instituții închise în România, prin implicare directă ori impact și asistență tehnică;

- ◆12.687 copii și tineri dezinstituționalizați;

- ◆92 de servicii alternative deschise ca urmare a implementării programelor de dezinstituționalizare.

Pentru a ajunge aici, au muncit 12 ani: petiții, dezbateri, întâlniri cu factorii decizionali, argumentări în Consilii Județene și în diferitele comitete, mobilizare a presei. Lupta continuă, pentru că în România mai sunt încă 256 de instituții și 10.833 copii condamnați la instituționalizare.

„A fost un efort supraomnesc de îmblânzire a bestiei. Aproape imposibil câteodată. A fost greu, a fost frustrant, ne-a ținut în loc, a fost jignitor, ne-am simțit folosiți. Am lucrat de la început și până astăzi cu autoritățile Statului. Și astăzi suntem niște învingători adevărați. Pentru că suntem parte din sistem. Am știut că dacă vrem să-l dinamităm sistematic și fără șansă de regenerare trebuie să o facem din interior. Dacă acum 12 ani ne umileam în fața Consiliilor Locale, astăzi stăm la aceeași masă. Suntem parteneri egali.” mărturisește Ioana Hodoiu, HHCro.

PREMIUL DE-A CURMEZIȘUL DIAMETRALEI

combativitate și curaj

PLATFORMA PENTRU BUCUREȘTI SALVAȚI HALA MATACHE!

Controversa din jurul proiectului Diametralei Nord-Sud a generat, paradoxal, un eficient proces de colaborare între părțile aflate, de mai bine de jumătate de an, în conflict deschis. Platforma pentru București impută Primăriei evacuarea, în plină iarnă, a aproximativ 1000 de cetățeni. Primarul declară că lucrările trebuie accelerate. Platforma reclamă lipsa de sustenabilitate. Primarul deplânge traficul din zonă. Platforma demonstrează că lucrurile pot fi făcute mai bine. Primarul primește o scrisoare de la Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului și acceptă că e posibil ca Platforma să aibă dreptate. A fost demers mai lung decât diametrala, însă acum Platforma stă la masa de discuții cu Primăria Generală. Împreună caută soluții optime pentru cetățenii Bucureștiului.

In anul 2009, Primarul Sorin Oprescu decide demararea proiectului cunoscut sub numele de „Diametrala Nord-Sud” sau „Diametrala Buzești-Berzei”. Construirea unui bulevard care să străbată capitala de la nord la sud nu era o idee nouă. Proiectul, vechi din 1980, îi aparține lui Nicolae Ceaușescu. Ideea a fost repusă pe tapet în 2006 când primarul de atunci, Adrieian Videanu, a reușit să treacă proiectul prin Consiliul General al Municipiului București.

În numele dezvoltării orașului, Diametrala Nord-Sud avea să însemne: demolări masive, aproximativ 1000 de persoane expropriate, mai mult trafic în centrul capitalei, dispariția unor clădiri de patrimoniu și, cu ele, a unei părți din istoria Bucureștiului. Pentru toate acestea, Platforma pentru București a decis să lupte împotriva proiectului.

Lupta dusă de membrii Platformei s-a concentrat, în principal, pe salvarea Halei Matache, unul dintre monumentele istorice din zona Buzești-Berzei, amenințată cu distrugerea. Hala Matache a devenit, pe parcurs, clădirea simbol a campaniei.

Primul pas făcut de Platformă a fost trimiterea către Ministerul Culturii a unei scrisori deschise prin care se solicita menținerea Halei Matache pe actualul amplasament. Personalități culturale, printre care Mircea Cărtărescu, Șerban Sturdza, Stere Gulea, Magda Cârneci, au fost lângă Platformă, semnând scrisoarea.

Pentru a atrage cât mai mulți susținători, Platforma a dus, în paralel, o campanie de informare a cetățenilor cu

privire la modele europene de dezvoltare urbană, în total dezacord cu proiectul anacronic inițiat de Primărie. Pentru a veni cu propuneri alternative, Platforma a desfășurat, timp de 2 luni, un atelier multidisciplinar format din 30 de experți - antropologi, sociologi, urbanisti, arhitecți - care au creat planșe tematice prezentând o alternativă sustenabilă la proiectul Primăriei.

Au avut loc mitinguri și flashmoburi în fața Primăriei, la Ministerul Culturii și Patrimoniului, în fața Ministerului Dezvoltării Regionale, și, desigur, în fața Halei Matache. În februarie 2011, 100 de persoane s-au adunat „spontan” pentru a-i face o declarație de dragoste monumentului istoric. În timpul flashmob-ului I Love Matache! susținătorii au mimat un atac de cord după care au alergat spre clădire și au agățat panglici roșii cu mesaje pentru administrație. După panglicile roșii au urmat hainele verzi: într-o altă adunare, aproximativ 200 de persoane purtând verde au venit pentru a desena, poza și schița Hala Matache. Pentru că primăria a început exproprieri, demolări și șantier fără a avea toate avizele necesare, un alt front deschis și câștigat a fost instanța. Dezbaterile a ajuns până la Parlamentul European, cu participarea europarlamentarului Monica Macovei.

Rezultatul: Ministerul Dezvoltării Regionale a demarat un proces de mediere între Platforma pentru București și Primăria Generală. În urma unor întâlniri succesive, s-a anunțat menținerea Halei Matache pe actualul amplasament și organizarea unui concurs de proiecte pentru revitalizarea zonei Buzești - Berzei.

PREMIUL SPECIAL CERE

CÂȘTIGĂTOR COLECTIV: VOLUNTARIII IMPLICAȚI ÎN CAMPANIA „SALVAȚI CAII DE LA LETEA!”

În puține locuri din lume mai există cai sălbatici. În România sunt, iar noi n-avem loc de ei.

Caii sălbatici din Delta Dunării s-au înmulțit prea mult pentru spațiul în care trăiesc: au ajuns să distrugă pădurea Letea (monument al naturii), strică gardurile localnicilor, strică culturile. La adăpostul nopții, autoritățile au găsit soluția cea mai la îndemână: cu caii la abator.

Reacția organizațiilor neguvernamentale și a oamenilor a venit miraculos de repede: mobilizare extraordinară pentru a opri un rău ce n-ar mai fi putut fi reparat.

În mai toate articolele de presă, și s-au scris multe pe această temă, apar „voluntarii”. Aceștia joacă rolul salvatorilor. Voluntarii au răspândit vorba, au mobilizat oameni, au adus mâncare, apă, medicamente, au pansat răni, au oprit camioanele din drumul spre abator, au construit adăposturi - s-au luptat cu autoritățile pentru a salva caii din pădurea Letea.

Printre voluntari sunt studenți, membri ai organizațiilor, medici, avocați, jurnaliști. Împreună au reușit ceea ce nu mulți reușesc: să se organizeze rapid și să se mobilizeze pentru o cauză în care au crezut.

Lor, celor care s-au implicat în cauza cailor de la Letea, le mulțumim pentru că ne inspiră.

Cum s-a întâmplat: la momentul la care caii porneau înghesuiți în tiruri, către abator, câteva organizații neguvernamentale – Vier Pfoten s-a implicat remarcabil - au prins de veste și au luat măsuri: au fotografiat și au arătat lumii ce se întâmplă, au scris altor organizații, prietenilor, autorităților și jurnaliștilor, au mers la fața locului.

Mișcați de cele văzute și auzite, câteva sute de oameni au desfășurat în 20 mai 2011 un protest la sediul Guvernului. Au purtat eșarfe albe și au lansat mesaje pentru salvarea cailor. În paralel, o parte dintre voluntari

plecau către Deltă. Vier Pfoten, împreună cu voluntarii săi, a pornit într-o adevărată aventură polițienească pentru a opri transportul cailor către abator. Au chemat Inspectoratul General de Poliție pentru Protecția Animalelor, s-au aliat cu Poliția Română și cu Poliția Rutieră pentru a opri orice tir care transporta caii de la Letea. Și au reușit: caii au fost eliberați și mutați într-o fermă din județul Brăila, comuna Urleasca.

Lucrurile nu s-au oprit aici. Pe lângă campania de ajutorare a animalelor, au început discuții pentru stabilirea unui cadru legal care să protejeze caii de la Letea. Au fost trimise 3 petiții către Ministerul Mediului și Guvernului României, petiții care au strâns în total peste 5000 de semnături.

Aliați importanți: presă și facebook. În mediul online s-au strâns 30.000 de susținători (Opriti masacrul cailor sălbatici de la Letea! – 5.271 membri și Susține legiferarea rezervației cailor sălbaticiți din Delta Dunării – 24.912 membri). Presiunea asupra autorităților direct responsabile a crescut odată cu numărul știrilor pe acest subiect.

Finalul: caii trăiesc, însă o soluție durabilă încă nu avem. Noi, la CeRe, credem că, cu implicarea tuturor actori sociali, se va putea decide cum să împăcăm calul cu localnicul, cu pădurea și turistul.

Date de contact

Asociația Catharsis

Adresa: Brașov, Str. Toamnei Nr.16
Telefon: 0268 324 888
Email: officecatharsis@yahoo.com
Web: www.catharsis.org.ro

Asociația Salvați Bucureștiul

Adresa: București, Bd. Mihail Kogălniceanu Nr. 10
Telefon: 031 436 39 66 ; 0767 576 794
Email: contact@salvatibucurestiul.ro
Web: www.salvatibucurestiul.ro

Asociația Komunitas

Adresa: București, Str. General Gheorghe Lupu Nr. 19
Telefon: 0745 537 633
Email: komunitas.ro@gmail.com
Web: din-inima-cartierului-meu.blogspot.com

Asociația Maternitate, Advocacy, Medicina, Educație - M.A.M.E.

Adresa: București, Pța. Presei Libere Nr. 1, Corp A2, Et. 3
Telefon: 0724 064 304 / 021 315 0189
Email: office@asociatiamame.com
Web: www.asociatiamame.com

Asociația SOS Infertilitatea

Adresa: București , Calea Floreasca Nr. 110
Telefon: 0742 807 783
Email: contact@infertilitate.com
Web: www.infertilitate.com

Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Dolj

Adresa: Craiova, Str. Gheorghe Doja Nr. 2
Telefon: 0251431806
Email: djst.dolj@anst.gov.ro
Web: www.dsjdolj.ro

Grupul de Lucru al Organizațiilor Civice

Adresa: Cluj-Napoca , Str. Vântului Nr. 35
Telefon: 0264 484 604
Email: gloc@gmail.com
Web: www.gloc.ro

Grupul Ecologic de Colaborare Nera

Adresa: Oravița, Str. 1 Decembrie 1918 Nr. 60
Telefon: 0255 572 026, 0722 437 197
Email: gecnera@yahoo.com
Web: www.gecnera.ro

Hope and Homes for Children Romania (HHC Romania)

Adresa: Baia Mare, Bulevardul București Nr.2A
Telefon: 0731 497 402
Email: ioana.hodoiu@hhc.ro
Web: www.hhc.ro

Platforma pentru București

Adresa: București, Calea Plevnei Nr. 98
Telefon: 0727 736 572
Email: comunicare.platforma@bucurestiulmeu.ro
Web: www.bucurestiulmeu.ro

Centrul de Resurse pentru participare publică - CeRe

Adresă: București, Str. Petru Maior Nr. 9
Telefon: 031 1050 755
Email: cere@ce-re.ro
Web: www.ce-re.ro

Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale - ANPCDEFP, Departamentul Tineret în Acțiune

Adresă: București, Bd. Șerban Vodă Nr. 133, et. 3
Telefon: 021 201 07 62
Email: florina.fagaraseanu@anpcdefp.ro
Web: www.anpcdefp.ro

„Susținem Gala Premiilor Participării Publice pentru că este locul în care se recunosc meritele celor care nu așteaptă să se întâmple lucruri fiind simpli spectatori, ci se implică activ participând convinși că binele comunității începe cu „EU pot”... dar nu mai pot să aștepte! Pentru că participarea publică și atitudinea acestor oameni reprezintă, mai degrabă, excepția. Și pentru că, o astfel de gală poate fi și un pas pentru ca acest lucru să devină regulă! Pentru că această gală este despre oameni care cred în ceea ce fac fără să aștepte un premiu. Motiv pentru care îl merită cu atât mai mult!”

Andrei Popescu, coordonator al programului Tineret în acțiune

„Fără participare publică nu ar exista comunitatea. Când supusul devine cetățean democrația capătă viață. Căci fără participare nu ar exista nici democrația, nici societatea.”

Cristian Pîrvulescu, Decan al Facultății de Științe Politice, SNSPA

„Împărtășim interesul pentru activități și abordări transformative. Astfel, avem onoarea de a sprijini, alături de CeRe, persoanele și organizațiile ce au depășit obstacole reale sau virtuale și au reușit să își ducă la bun sfârșit ideile și obiectivele, implicându-se activ în viața societății. O nouă cultură civică la nivelul comunităților, corporațiilor și elitelor este necesară pentru succesul nostru comun.”

Andrei Țârnea, Director Executiv ASPEN Institute România

„De ce Gala Premiilor Participării Publice? Pentru că dacă am fi cu toții mai prezenți, mai implicați, mai activi, lumea în care trăim ar putea fi una mai bună. Romanian-American Foundation încurajează pe această cale și alte organizații și instituții să ni se alăture în susținerea acestei inițiative care contribuie considerabil la dezvoltarea și mobilizarea societății civile prin recunoașterea meritelor celor ce se implică activ și creativ în soluționarea problemelor comunității lor.”

Roxana Vitan, Director Executiv Romanian-American Foundation

Organizator:

Parteneri:

Parteneri media:

Sponsori:

WWW.TUDORVINTILOIU.RO

Iulian Ioniță,
fotograf

